

Els salaris no pagaran la crisi

JOSEP MARIA ÁLVAREZ

Secretari General UGT de Catalunya

EL PUNT, 2.05.08

Aquesta és la primera vegada en molts anys que la diada de l'1 de Maig se celebra en un context de desacceleració econòmica. La crisi financera, que comença a fer-se notar en alguns sectors com ara la construcció, és protagonista principal. De ben segur que alguns dirigents empresarials trobaran en aquesta situació l'oportunitat perfecta per apuntalar la tan gastada argumentació sobre la moderació salarial com a instrument balsàmic contra la crisi. I ja seran més de vint anys de contenció, vint anys de responsabilitats no compartides, vint anys de sacrificis sense compensació. L'any passat, les empreses van assolir cotes històriques de beneficis. La construcció ha estirat l'economia espanyola durant tot aquest temps sense que ningú semblés escoltar les alertes en relació amb les febleses d'un model econòmic basat en els salaris baixos, la producció d'escàs valor afegit i la manca d'inversió en innovació.

Ara salten totes les alarmes, dies després d'haver viscut una campanya electoral que va discórrer entre la negació de la crisi i la utilització política dels seus primers símptomes, i tothom enmig d'una subhasta fiscal que tan sols posa en evidència la irresponsabilitat dels principals partits polítics.

No queda ni un polític, ni un dirigent empresarial amb prou autoritat per demanar-nos als sindicats en general, ni a la UGT de Catalunya en particular, que rebaixem les nostres exigències. Perquè no ho farem.

La UGT de Catalunya no acceptarà que es perdi ni una dècima de poder adquisitiu amb càrrec a la crisi. Mantenim intactes les nostres reivindicacions en matèria salarial: 1.000 euros, cap conveni per sota. De la mateixa manera, serem especialment combatius en el terreny de la igualtat tant de gènere com d'origen. La negociació col·lectiva és l'eina clau per a la redistribució de la riquesa. Per això, si demanen contenció, que comencin per abaixar les nòmines dels alts executius.

Però, per tot això, el compromís dels governs ha de ser ferm. Ens cal que el govern del PSOE garanteixi els instruments aprovats en l'Estatut, que són estratègics per al desenvolupament de Catalunya. I, sobretot, que el govern de la Generalitat sigui eficaç a l'hora de definir els seus objectius i s'erigeixi en un interlocutor sòlid per al conjunt dels agents socials i econòmics que volem superar aquesta etapa des del rigor en les decisions i el progrés social com a fita de país.